

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 169

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 16 martie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
333.	— Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri pentru modificarea anexei nr. 2 „Ghidul solicitantului” la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.286/2008 privind lansarea Cererii de propuneri de proiecte de investiții în instalații de desulfurare a gazelor de ardere, arzătoare cu NOx redus și filtre pentru instalațiile mari de ardere din grupuri modernizate/retehnologizate, din cadrul operațiunii 4.1.c) „Investiții în instalații de desulfurare a gazelor de ardere, arzătoare cu NOx redus și filtre pentru instalațiile mari de ardere din grupuri modernizate/retehnologizate” din axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice” a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE).....	2
	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
10.	— Ordin pentru aprobarea Regulamentului nr. 5/2010 privind utilizarea sistemului de conturi globale, aplicarea mecanismelor cu și fără prevalidarea instrumentelor financiare, efectuarea operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora și a tranzacțiilor de vânzare în lipsă	3–10
	ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
	Hotărârea din 29 septembrie 2009, definitivă la 29 decembrie 2009, în Cauza Constantin și Stoian împotriva României	11–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 2 „Ghidul solicitantului” la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.286/2008 privind lansarea Cererii de propuneri de proiecte de investiții în instalații de desulfurare a gazelor de ardere, arzătoare cu NOx redus și filtre pentru instalațiile mari de ardere din grupuri modernizate/retehnologizate, din cadrul operațiunii 4.1.c) „Investiții în instalații de desulfurare a gazelor de ardere, arzătoare cu NOx redus și filtre pentru instalațiile mari de ardere din grupuri modernizate/retehnologizate” din axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice” a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale,

în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European pentru Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, cu Regulamentul (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.783/1999, cu Cadrul strategic național de referință 2007—2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. 2.594 din 25 iunie 2007, precum și cu Decizia Comisiei nr. 3.472/2007 de aprobare a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.349/2009 pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 718/2008 privind aprobarea schemei de ajutor de stat orizontal pentru dezvoltarea regională durabilă și reducerea emisiilor și a anexei la Hotărârea Guvernului nr. 750/2008 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat regional privind valorificarea resurselor regenerabile de energie,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 „Ghidul solicitantului” la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.286/2008 privind lansarea Cererii de propuneri de proiecte de investiții în instalații de desulfurare a gazelor de ardere, arzătoare cu NOx redus și filtre pentru instalațiile mari de ardere din grupuri modernizate/retehnologizate, din cadrul operațiunii 4.1.c) „Investiții în instalații de desulfurare a gazelor de ardere, arzătoare cu NOx redus și filtre pentru instalațiile mari de ardere din grupuri modernizate/retehnologizate” din axa prioritară 4

„Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice” a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 și 599 bis din 11 august 2008, cu modificările ulterioare, se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Tudor Șerban,
secretar de stat

București, 25 februarie 2010.

Nr. 333.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului nr. 5/2010 privind utilizarea sistemului de conturi globale, aplicarea mecanismelor cu și fără prevalidarea instrumentelor financiare, efectuarea operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora și a tranzacțiilor de vânzare în lipsă

În conformitate cu prevederile art. 1, 2 și art. 7 alin. (3), (5) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în ședința din data de 3 martie 2010, a hotărât emiterea următorului ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul nr. 5/2010 privind utilizarea sistemului de conturi globale, aplicarea mecanismelor cu și fără prevalidarea instrumentelor financiare, efectuarea operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora și a tranzacțiilor de

vânzare în lipsă, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Regulamentul menționat la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi publicat în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe site-ul acesteia (www.cnvmr.ro).

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 4 martie 2010.
Nr. 10.

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 5/2010

privind utilizarea sistemului de conturi globale, aplicarea mecanismelor cu și fără prevalidarea instrumentelor financiare, efectuarea operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora și a tranzacțiilor de vânzare în lipsă

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prevederile prezentului regulament stabilesc reguli privind utilizarea de către depozitarul central, operatorul de piață și, după caz, operatorul de sistem și participanții la sistemele administrate de către aceștia a sistemului de conturi globale și a mecanismului cu și fără prevalidarea instrumentelor financiare, precum și reguli privind efectuarea operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora și a tranzacțiilor de vânzare în lipsă.

Art. 2. — Termenii și expresiile utilizate în prezentul regulament au semnificațiile prevăzute în Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 297/2004*, și în reglementările emise de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.) în aplicarea acesteia.

Art. 3. — Utilizarea sistemului de conturi globale și a mecanismului cu și fără prevalidarea instrumentelor financiare pentru tranzacționarea și evidențierea deținerilor de valori mobiliare înregistrate în sistemul depozitarului central se va realiza cu îndeplinirea în mod cumulativ a următoarelor condiții:

a) niciun transfer între contul house și contul global de clienți sau între subconturile individuale ale clienților din cadrul contului global, evidențiate în sistemul propriu de back-office al intermediarului — participant la sistemul depozitarului central, nu poate avea loc în lipsa unei tranzacții, cu excepția operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, a operațiunilor de constituire a garanțiilor financiare cu transfer de proprietate formate din valori mobiliare, a operațiunilor de însușire a

garanțiilor fără transfer de proprietate constituite din valori mobiliare;

b) este interzisă încheierea de către intermediari, cu excepția formatorilor de piață potrivit art. 24, a tranzacțiilor de vânzare în lipsă pe conturile globale, fără a fi împrumutate în prealabil valorile mobiliare care fac obiectul respectivelor vânzări;

c) intermediarii sunt responsabili în ceea ce privește monitorizarea permanentă, din punctul de vedere al respectării prevederilor legale incidente, a operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, precum și a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora, efectuate în cadrul conturilor globale în numele clienților și înregistrate în sistemele proprii de back-office ale intermediarilor;

d) depozitarul central este responsabil în ceea ce privește monitorizarea permanentă, din punctul de vedere al respectării prevederilor legale incidente, a operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, precum și a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora, efectuate în cadrul conturilor deschise de către intermediari în sistemul depozitarului central.

Art. 4. — (1) Operațiunile de împrumut de valori mobiliare se pot realiza exclusiv pentru următoarele scopuri:

a) în vederea efectuării de tranzacții de vânzare în lipsă, inclusiv în cazul în care valorile mobiliare sunt împrumutate inițial de intermediari care le împrumută ulterior clienților proprii în vederea efectuării de tranzacții de vânzare în lipsă;

b) în vederea finalizării decontării tranzacțiilor, în situația în care intermediarul care prestează servicii de custodie nu confirmă decontarea unei tranzacții;

c) în vederea finalizării decontării tranzacțiilor, în situația în care, la data decontării, se constată faptul că valorile mobiliare nu sunt disponibile la decontare (acestea nefiind transferate din sistemul unui alt depozitar central sau al unei instituții financiare internaționale cu care depozitarul central a stabilit legături electronice, printr-o instrucțiune de transfer fără schimb de proprietate);

d) pentru menținerea calității de formator de piață a unui intermediar;

e) în vederea efectuării operațiunilor de decontare a instrumentelor financiare derivate care implică livrare fizică;

f) în orice altă situație, în vederea finalizării decontării, caz în care depozitarul central va notifica de îndată C.N.V.M. și va aplica sancțiunile corespunzătoare, în conformitate cu reglementările proprii.

(2) Se interzic operațiunile de împrumut de valori mobiliare prin care se urmărește exclusiv obținerea de dividende sau exercitarea de voturi în cadrul adunărilor generale ale acționarilor.

(3) Răspunderea cu privire la respectarea scopului pentru care este realizat împrumutul de valori mobiliare aparține intermediarilor implicați și, după caz, depozitarului central.

CAPITOLUL II

Condiții tehnice și operaționale

Art. 5. — Pentru utilizarea sistemului de conturi globale pus la dispoziție de către depozitarul central, intermediarul — participant la sistemul depozitarului central poate să deschidă în sistemul de compensare-decontare și registru al acestuia un cont în nume propriu (house) și cel puțin un cont global în numele clienților săi.

Art. 6. — (1) La utilizarea sistemului de conturi globale, intermediarii au obligația de a utiliza în sistemele de back-office o aplicație software care să evidențieze zilnic în subconturile individuale ale clienților atât identitatea fiecărui client, cât și deținerile acestuia, cu înregistrarea expresă a sarcinilor existente asupra valorilor mobiliare deținute, ca urmare a efectuării operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, precum și a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora.

(2) Sistemele de back-office ale intermediarilor trebuie să aibă capacitatea de a arhiva istoricul tuturor tranzacțiilor cu valori mobiliare și a operațiunilor aferente acestora, inclusiv a operațiunilor de împrumut de valori mobiliare și de constituire de garanții asupra valorilor mobiliare.

(3) În vederea păstrării în siguranță a datelor și a informațiilor menționate la alin. (1), intermediarii au obligația de a elabora proceduri de asigurare a continuității operaționale și de recuperare a datelor și a informațiilor în caz de dezastru, proceduri ce vor fi revizuite anual. Spațiile destinate desfășurării activității intermediarilor trebuie să fie dotate cu:

- sisteme de alarmă antiefracție;
- sisteme de alarmă în caz de incendiu.

(4) Pentru aplicarea alin. (3), intermediarii trebuie să asigure cel puțin două sisteme de back-up, în două locații diferite. În acest sens, trebuie să dispună de servere de back-up dedicate care să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să asigure salvarea în timp real a datelor și a informațiilor;
- b) să fie prevăzute cu câte o copie a aplicației software utilizate pentru sistemul de back-office;
- c) să fie situate după cum urmează:

— un server de back-up trebuie să fie situat la sediul autorizat al intermediarului, unde se află sistemul de back-office al acestuia; și

— un alt server de back-up trebuie să fie situat într-o locație specializată în recuperarea informațiilor în caz de dezastru, inclusiv într-un centru de date autorizat, sau la un sediu autorizat

al intermediarului, diferit față de cel în care se află sistemul de back-office al acestuia.

(5) Intermediarii autorizați să presteze serviciile și activitățile de investiții prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 6 lit. A.a), b), c) sau d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare O.U.G. nr. 99/2006, trebuie să elaboreze proceduri interne și să dezvolte mecanisme de control intern, ce vor fi revizuite anual, privind gestionarea modalităților de prioritizare și alocare a ordinelor, în conformitate cu prevederile cap. VI din titlul III din Regulamentul nr. 32/2006 privind serviciile de investiții financiare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 121/2006, cu modificările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul C.N.V.M. nr. 32/2006*.

(6) Intermediarii autorizați să presteze serviciile și activitățile de investiții prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 6 lit. B.a) din O.U.G. nr. 99/2006 trebuie să elaboreze proceduri interne și mecanisme de control intern, ce vor fi revizuite anual, privind:

— utilizarea unor proceduri de back-office robuste, care să includă principiul dublei înregistrări, potrivit căruia, pentru fiecare operațiune de creditare/debitare a contului beneficiarului, trebuie să existe o operațiune corespondentă de debitare/creditare în contul contrapărții care furnizează/primește valorile mobiliare, proceduri care să permită identificarea în orice moment și fără întârziere a deținerilor de valori mobiliare ale unui client propriu;

— păstrarea înregistrărilor, evidențelor și conturilor necesare, pentru a putea în orice moment și fără întârziere să distingă activele deținute de un client față de activele deținute de orice alt client și față de propriile active;

— realizarea zilnică de către intermediari a unei verificări interne a evidențelor proprii, pentru a certifica faptul că deținerile cumulate ale clienților proprii corespund pozițiilor înregistrate de intermediari în conturile globale deschise la alți intermediari sau în sistemele depozitarilor centrali;

— reconcilierea zilnică de către participanții la sistemul unui depozitar central a tuturor subconturilor individuale ale clienților și a contului house, respectiv a deținerilor de valori mobiliare și a sarcinilor asupra acestora, evidențiate în sistemele proprii de back-office, cu conturile globale deschise în sistemele depozitarilor centrali;

— protecția adecvată a activelor clienților, inclusiv pentru situația în care valorile mobiliare sunt depozitate prin intermediul mai multor intermediari în cadrul unui lanț de custodie și asigurarea faptului că procedurile respective, în măsura în care sunt relevante, sunt aplicabile tuturor intermediarilor aflați în poziții superioare în cadrul lanțului de custodie.

(7) Până la data obținerii acordului depozitarului central cu privire la întrunirea condițiilor tehnice și operaționale aferente utilizării conturilor globale de către participanții la sistemul depozitarului central, intermediarii au obligația transmiterii la C.N.V.M a procedurilor prevăzute la alin. (3), (5) și (6), după caz.

(8) În vederea utilizării sistemului de conturi globale și a efectuării operațiunilor de împrumut de valori mobiliare și de constituire a garanțiilor aferente acestora, sistemele informatice ale intermediarilor vor fi auditate de auditori ai sistemelor informatice, persoane fizice sau juridice, active, certificate de Asociația de Audit și Control al Sistemelor Informatice — ISACA (Information Systems Audit and Control Association). Raportul de audit va certifica cel puțin faptul că sistemele informatice ale intermediarilor asigură respectarea condițiilor tehnice și operaționale aferente utilizării conturilor globale, efectuării operațiunilor de împrumut de valori mobiliare și de constituire a garanțiilor asociate acestora.

(9) Acordul depozitarului central prevăzut la alin. (7) va fi condiționat de raportul de audit întocmit în conformitate cu

alin. (8), precum și de verificarea de către depozitarul central a întrunirii condițiilor tehnice și operaționale impuse de acesta, prin reglementările proprii, aferente utilizării conturilor globale și efectuării operațiunilor de împrumut de valori mobiliare și de constituire a garanțiilor aferente acestora.

(10) Este interzisă utilizarea sistemului de conturi globale de către intermediarii care nu se încadrează în prevederile prezentului articol.

Art. 7. — (1) Depozitarul central are obligația de a elabora proceduri de administrare a riscurilor operaționale și alte măsuri de administrare a riscurilor inerente sistemului de compensare decontare și de reducere a decontărilor eșuate, precum și proceduri de control și audit intern, care să vizeze inclusiv utilizarea sistemului de conturi globale și a mecanismului fără prevalidarea instrumentelor financiare, precum și operațiunile de împrumut de valori mobiliare și a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora, precum și de a le revizui anual.

(2) Depozitarul central are obligația de a transmite C.N.V.M. procedurile prevăzute la alin. (1) în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

CAPITOLUL III

Obligații de raportare și evidență a deținerilor de valori mobiliare

Art. 8. — Participanții la sistemul depozitarului central au obligația să reconcilieze zilnic toate subconturile individuale ale clienților și contul house, respectiv deținerile de valori mobiliare și sarcinile asupra acestora, evidențiate în sistemele proprii de back-office, cu conturile globale deschise în sistemele depozitarilor centrali, astfel încât să se respecte relația: TOTAL ACTIVE FINANCIARE PENTRU FIECARE ISIN („International Securities Identification Number” = ACTIVE FINANCIARE GAJATE + ACTIVE FINANCIARE LIBERE DE SARCINI).

Art. 9. — (1) Depozitarul central trebuie să asigure permanent suportul tehnic corespunzător transmiterii de către intermediarii — participanți la sistemul depozitarului central a raportărilor impuse de prevederile art. 146 alin. (6) și (7) din Legea nr. 297/2004 și ale art. 67 alin. (1) din Regulamentul nr. 13/2005 privind autorizarea și funcționarea depozitarului central, caselor de compensare și contrapărților centrale, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 60/2005, cu modificările ulterioare, denumit în continuare *Regulamentul C.N.V.M. nr. 13/2005*, respectiv a datelor și a informațiilor prevăzute la art. 8, referitoare la identitatea clienților, la deținerile de valori mobiliare, precum și la sarcinile asupra acestora, înregistrate în sistemele de back-office utilizate de către participanți, în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (2) din Regulamentul C.N.V.M. nr. 13/2005.

(2) Depozitarul central trebuie să asigure o evidență unitară a informațiilor și a datelor centralizate menționate la alin. (1), raportate de către participanții la sistemul depozitarului central, în baza prevederilor art. 146 alin. (6) și (7) din Legea nr. 297/2004 și ale art. 67 alin. (1) din Regulamentul C.N.V.M. nr. 13/2005.

(3) Depozitarul central trebuie să transmită, în mod centralizat, la cererea C.N.V.M., datele și informațiile prevăzute la alin. (2), în conformitate cu dispozițiile art. 154 din Legea nr. 297/2004 și ale art. 69 din Regulamentul C.N.V.M. nr. 13/2005.

(4) Depozitarul central trebuie să stabilească în reglementările proprii măsurile și sancțiunile administrative corespunzătoare pentru situațiile în care participanții la sistemul depozitarului central nu își îndeplinesc obligațiile de raportare impuse de prevederile art. 146 alin. (6) și (7) din Legea nr. 297/2004 și ale art. 67 alin. (1) din Regulamentul C.N.V.M. nr. 13/2005.

Art. 10. — (1) Depozitarul central trebuie să stabilească prin reglementările proprii cel puțin următoarele:

- a) modalitatea de reconciliere zilnică (raportări electronice);
- b) formatul fișierelor (reconcilierea trebuie să se producă între sistemele de back-office ale intermediarilor și sistemul depozitarului central, într-un interval orar bine stabilit, anterior închiderii zilei de decontare);
- c) modalitățile de semnalare și/sau corectare a erorilor.

(2) În vederea asigurării unei evidențe unitare, participanții la sistemul depozitarului central au obligația să facă reconcilierea zilnică și să semnaleze depozitarului central, anterior închiderii zilei de decontare, dacă sunt sau nu neconcordanțe între informațiile înregistrate în sistemul depozitarului central și cele înregistrate în sistemele de back-office.

Art. 11. — Participanții la sistemul depozitarului central care utilizează sistemul de conturi globale trebuie să raporteze în ultima zi lucrătoare a fiecărei luni către depozitarul central datele și informațiile privind identitatea clienților cu dețineri de acțiuni ale societăților de investiții financiare (SIF) și numărul de acțiuni SIF deținute de aceștia, înregistrate în sistemele proprii de back-office.

Art. 12. — (1) Depozitarul central va centraliza, la sfârșitul ultimei zile lucrătoare a fiecărei luni, datele și informațiile menționate la art. 11, în vederea cumulării tuturor deținerilor de acțiuni emise de o SIF ale unei persoane având un anumit identificator unic (cod numeric personal/CUI/pașaport/cod fiscal).

(2) Depozitarul central va notifica de îndată conducerii SIF/societății de administrare a investițiilor (SAI) care administrează o SIF, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (6) din Instrucțiunea nr. 1/2007 emisă în aplicarea prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată și completată prin Legea nr. 208/2005 și Legea nr. 97/2006, aprobată prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 29/2007, în cazul în care, ulterior centralizării datelor și informațiilor menționate la alin. (1), depozitarul central constată situații de depășire a limitei prevăzute la art. 286¹ alin. (1) din Legea nr. 297/2004, apărute ca urmare a operațiunilor de piață raportate de către participanții la sistemul depozitarului central.

CAPITOLUL IV

Operațiunile de împrumut de valori mobiliare și de constituire a garanțiilor asociate acestora

Art. 13. — (1) Operatorul de piață are obligația de a publica lista valorilor mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată care pot face obiectul vânzărilor în lipsă, listă care include:

- a) o secțiune cu cele mai lichide valori mobiliare admise la tranzacționare pe piața reglementată respectivă;
- b) o secțiune cu orice alte valori mobiliare care se tranzacționează prin intermediul formatorilor de piață.

(2) Operatorul de piață va stabili, prin reglementările proprii, criteriile de lichiditate care vor fi avute în vedere la alcătuirea secțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a).

(3) Secțiunea prevăzută la alin. (1) lit. a) se actualizează semestrial de către operatorul de piață, conform regulilor acestuia.

(4) Secțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se actualizează de către operatorul de piață ori de câte ori este necesar, conform regulilor acestuia.

(5) Lista valorilor mobiliare eligibile pentru operațiunile de împrumut de valori mobiliare, precum și lista valorilor mobiliare eligibile pentru operațiunile de constituire de garanții asociate împrumutului de valori mobiliare se stabilesc și se publică de către depozitarul central, conform regulilor acestuia.

(6) Lista valorilor mobiliare eligibile pentru operațiunile de împrumut de valori mobiliare va include cel puțin valorile mobiliare admise la tranzacționare care pot face obiectul vânzărilor în lipsă, prevăzute la alin. (1).

(7) Listele prevăzute la alin. (5) se actualizează semestrial de către depozitarul central conform regulilor acestuia.

(8) C.N.V.M. poate dispune, în situația în care consideră necesar, excluderea unor valori mobiliare din listele prevăzute la alin. (1), respectiv (5).

Art. 14. — (1) Monitorizarea de către depozitarul central a operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, precum și a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora, efectuate în conturile globale deschise de către intermediari în sistemul depozitarului central în numele clienților, se va realiza exclusiv la nivelul numărului total de valori mobiliare libere de sarcini și gajate, segregate pe ISIN.

(2) În vederea evidențierii numărului total de valori mobiliare ce fac obiectul operațiunilor de împrumut și al sarcinilor înregistrate în conturile globale deschise de către intermediari în sistemul depozitarului central în numele clienților, reglementările proprii ale depozitarului central trebuie să prevadă obligația participanților la sistemul depozitarului central de a instrui în mod corespunzător depozitarul central ori de câte ori în sistemele lor proprii de back-office este înregistrată o astfel de operațiune.

(3) Evidențierea de către depozitarul central a garanțiilor asupra valorilor mobiliare constituite în baza Legii nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 99/1999*, va avea ca efect reducerea corespunzătoare a cantității de valori mobiliare disponibile pentru tranzacționare și decontare în contul global deschis de participantul la sistemul depozitarului central, în care au fost evidențiate valorile mobiliare ce fac obiectul garanției, anterior înscrierii garanției.

Art. 15. — Monitorizarea de către depozitarul central a operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, precum și a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora, înregistrate în conturile house deschise în nume propriu de către intermediari în sistemul depozitarului central, se va efectua prin reconcilierea zilnică cu sistemul depozitarului central a informațiilor referitoare la deținerile de valori mobiliare pe conturile house, astfel încât să se respecte, pentru fiecare cont house în parte deschis, relația: **TOTAL ACTIVE FINANCIARE PENTRU FIECARE ISIN = ACTIVE FINANCIARE GAJATE + ACTIVE FINANCIARE LIBERE DE SARCINI.**

Art. 16. — (1) Toate operațiunile de împrumut de valori mobiliare vor avea la bază un contract-cadru și acte adiționale la acesta, în conformitate cu prevederile alin. (2)—(5), actele adiționale întocmindu-se de către părți după cum urmează:

a) anterior introducerii ordinului de vânzare în sistemul de tranzacționare, în cazul aplicării mecanismului cu prevalidare a instrumentelor financiare;

b) cel mai târziu la data decontării potrivit termenului de decontare, în cazul aplicării mecanismului fără prevalidarea instrumentelor financiare.

(2) Pentru situațiile în care operațiunile de împrumut de valori mobiliare, precum și cele de constituire a garanțiilor asociate acestora sunt efectuate între conturile proprii a 2 participanți la sistemul depozitarului central, intermediarii au obligația de a utiliza un contract-standard de împrumut (format dintr-un contract-cadru și acte adiționale), întocmit în baza „Global Master Securities Lending Agreement — International Securities Lenders Association ISLA” (*GMSLA*).

(3) Contractul-standard de împrumut *GMSLA*, armonizat cu prevederile legislației din România, va constitui parte integrantă din reglementările proprii ale depozitarului central.

(4) Pentru situațiile în care operațiunile de împrumut de valori mobiliare, precum și cele de constituire a garanțiilor asociate acestora sunt efectuate între un intermediar și un client al acestuia sau un client al altui intermediar ori între 2 clienți ai unui intermediar/ai unor intermediari, se va utiliza un contract-standard de împrumut (format dintr-un contract-cadru și acte adiționale) întocmit în baza contractului-standard de împrumut *GMSLA*, armonizat cu dispozițiile legislației din România, cu respectarea următoarelor prevederi:

a) contractul-cadru va conține cel puțin clauze referitoare la:

- părțile contractante;
- obiectul contractului;
- drepturile și obligațiile părților contractante;
- volumul/valoarea maxim (ă) a valorilor mobiliare care pot fi împrumutate unui client, în funcție de regulile de administrare a riscului ale intermediarului;
- tipul garanțiilor care pot fi utilizate pentru garantarea împrumutului;
- modalitatea de constituire, evaluare și executare a garanțiilor;
- modalitatea de restituire a valorilor mobiliare împrumutate și a garanțiilor;
- situația nerambursării la scadență a valorilor mobiliare;
- modul de exercitare, de către părțile contractante, a drepturilor aferente dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare împrumutate și, după caz, asupra valorilor mobiliare constituite drept garanție financiară cu transfer de proprietate;
- prevederi privind modul de încetare a contractului, inclusiv situația în care valorile mobiliare obiect al operațiunilor de împrumut de valori mobiliare sunt excluse din lista prevăzută la art. 13 alin. (5);

b) pentru fiecare operațiune de împrumut de valori mobiliare se va întocmi un act adițional care va conține cel puțin clauze referitoare la:

- părțile contractante;
- obiectul contractului;
- tipul, numărul, valoarea nominală și valoarea de piață la momentul împrumutului ale valorilor mobiliare împrumutate, cu precizarea emitentului și a codului ISIN;
- tipul și valoarea activelor acceptate pentru garantarea împrumutului;
- durata împrumutului de valori mobiliare;
- tarifele și comisioanele plătite de beneficiarul împrumutului de valori mobiliare.

(5) Garanțiile cu și fără transfer de proprietate asociate împrumutului de valori mobiliare se vor constitui în funcție de încadrarea juridică a părților contractante în legislația incidentă contractelor de garanție, potrivit reglementărilor depozitarului central, după cum urmează:

a) garanțiile financiare asociate operațiunilor de împrumut de valori mobiliare se pot constitui atât cu transfer de proprietate, cât și fără transfer de proprietate, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată cu modificări și completări prin *Legea nr. 222/2004*, denumită în continuare *O.G. nr. 9/2004*. La apariția cauzei care determină executarea garanției financiare, respectiv în situația în care nu se restituie la termen valorile mobiliare împrumutate, beneficiarul garanției poate să execute garanția financiară cu respectarea prevederilor contractuale, ale *O.G. nr. 9/2004* și ale prevederilor incidente din reglementările C.N.V.M.;

b) garanțiile reale mobiliare asociate operațiunilor de împrumut de valori mobiliare se vor constitui exclusiv fără transfer de proprietate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 99/1999; garanțiile reale mobiliare se vor constitui numai în cazul în care clauzele contractuale cuprind acordul părților cu privire la modalitățile de executare a garanțiilor reale mobiliare;

la apariția cauzei care determină executarea garanției reale mobiliare, respectiv în situația în care nu se restituie la termen valorile mobiliare împrumutate, beneficiarul garanției poate să execute garanția reală mobilă cu respectarea prevederilor contractuale și ale prevederilor incidente din reglementările C.N.V.M.

Art. 17. — (1) În cazul utilizării sistemului de conturi globale, operațiunile de împrumut de valori mobiliare realizate între conturile participanților la sistemul depozitarului central, deschise atât în nume propriu, cât și în numele clienților, se vor reflecta de către depozitarul central printr-un transfer al valorilor mobiliare între conturile implicate, conform instrucțiunilor adecvate, primite din partea participanților implicați, în formatul prevăzut în reglementările depozitarului central.

(2) În cazul utilizării sistemului de conturi globale, operațiunile de constituire a garanțiilor financiare cu transfer de proprietate se vor reflecta de către depozitarul central printr-un transfer al valorilor mobiliare între conturile implicate, conform instrucțiunilor adecvate, primite din partea participanților implicați, în formatul prevăzut în reglementările depozitarului central.

Art. 18. — (1) În cazul utilizării sistemului de conturi globale, pentru derularea operațiunilor de împrumut de valori mobiliare între 2 clienți ai aceluiași participant la sistemul depozitarului central, participantul respectiv are obligația și răspunderea exclusivă de a notifica depozitarului central, prin transmiterea unei instrucțiuni adecvate, în formatul prevăzut în reglementările depozitarului central, cu privire la transferul valorilor mobiliare obiect al operațiunii de împrumut efectuat în cadrul contului global de clienți. Participantul va înregistra în sistemul său de back-office transferul valorilor mobiliare.

(2) La restituirea valorilor mobiliare obiect al operațiunilor de împrumut de valori mobiliare între 2 clienți ai aceluiași participant la sistemul depozitarului central, participantul respectiv are obligația de a notifica depozitarul central, prin transmiterea unei instrucțiuni adecvate, în formatul prevăzut în reglementările depozitarului central, cu privire la transferul valorilor mobiliare obiect al operațiunii de împrumut efectuat în cadrul contului global de clienți. Participantul va înregistra în sistemul său de back-office transferul valorilor mobiliare.

(3) Participanții la sistemul depozitarului central au obligația să coreleze operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2) pentru fiecare operațiune de împrumut în parte.

Art. 19. — (1) În cazul utilizării sistemului de conturi globale, participanții la sistemul depozitarului central au obligația de a înregistra în evidențele proprii blocarea valorilor mobiliare ce fac obiectul garanțiilor fără transfer de proprietate sau al altor sarcini și de a instrui, de îndată, depozitarul central, cu privire la reflectarea în conturile globale a blocărilor, prin transmiterea unor instrucțiuni adecvate, în formatul prevăzut în reglementările depozitarului central.

(2) Participanții la sistemul depozitarului central au obligația de a înregistra în evidențele proprii deblocarea valorilor mobiliare ce au făcut obiectul garanțiilor fără transfer de proprietate sau al altor sarcini și de a instrui, de îndată, depozitarul central cu privire la reflectarea în conturile globale a deblocărilor, prin transmiterea unor instrucțiuni adecvate, în formatul prevăzut în reglementările depozitarului central.

(3) Depozitarul central va reflecta fiecare operațiune de blocare, respectiv deblocare a valorilor mobiliare, prin transferul acestora între conturile globale deschise de către intermediar și conturile globale speciale destinate acestor operațiuni, de îndată ce a primit instrucțiunea corespunzătoare din partea respectivului intermediar.

Art. 20. — În cazul utilizării sistemului de conturi individuale, operațiunile de împrumut de valori mobiliare realizate între conturile participanților la sistemul depozitarului central,

deschise atât în nume propriu, cât și în numele clienților, se vor reflecta de către depozitarul central printr-un transfer al valorilor mobiliare între conturile implicate, conform instrucțiunilor adecvate, primite din partea participanților implicați, în formatul prevăzut în reglementările depozitarului central.

Art. 21. — (1) În cazul utilizării sistemului de conturi individuale, operațiunile de constituire a garanțiilor financiare cu transfer de proprietate se vor reflecta de către depozitarul central printr-un transfer al valorilor mobiliare între conturile implicate, conform instrucțiunilor adecvate, primite din partea participanților implicați, în formatul prevăzut în reglementările depozitarului central.

(2) În cazul utilizării sistemului de conturi individuale, înregistrarea garanțiilor fără transfer de proprietate se va reflecta de către depozitarul central în conturile individuale, conform reglementărilor depozitarului central aplicabile.

Art. 22. — (1) Depozitarul central are obligația de a transmite C.N.V.M. raportări semestriale, în termen de maximum 10 zile de la încheierea semestrului de raportare sau în termen de o zi lucrătoare de la solicitarea C.N.V.M., cu privire la operațiunile de împrumut de valori mobiliare, cu precizarea următoarelor:

a) numărul operațiunilor de împrumut de valori mobiliare;
b) volumul valorilor mobiliare luate cu împrumut, centralizate în funcție de codul ISIN;
c) intermediarii și conturile implicate în aceste operațiuni, după caz contul global de clienți sau titularul contului individual, în situația utilizării sistemului de conturi individuale, cu precizarea calității lor de creditor sau debitor, după caz.

(2) Intermediarii au obligația de a transmite C.N.V.M. raportări lunare, în termen de maximum 10 zile de la încheierea lunii de raportare sau în maximum 24 de ore de la solicitarea C.N.V.M., cu privire la operațiunile de împrumut de valori mobiliare realizate de aceștia sau de clienții ai lor, potrivit art. 153 alin. (1) lit. b) din Regulamentul C.N.V.M. nr. 32/2006, cu precizarea inclusiv a următoarelor:

a) numărul operațiunilor de împrumut de valori mobiliare;
b) volumul valorilor mobiliare luate cu împrumut, respectiv date cu împrumut, centralizate în funcție de codul ISIN;
c) valoarea, la data împrumutului, a valorilor mobiliare luate cu împrumut, respectiv date cu împrumut, centralizate în funcție de codul ISIN;
d) scopul operațiunilor de împrumut de valori mobiliare.

CAPITOLUL V

Tranzacțiile de vânzare în lipsă

Art. 23. — (1) Tranzacțiile de vânzare în lipsă încheiate de către intermediari în numele clienților se vor efectua cu împrumut de valori mobiliare în prealabil, în conformitate cu prevederile art. 190 alin. (2) lit. a) și ale art. 207 alin. (1) din Regulamentul C.N.V.M. nr. 32/2006.

(2) Intermediarii au obligația să se asigure că au încheiat un contract-cadru de împrumut de valori mobiliare cu clientul care intenționează să vândă valorile mobiliare respective.

Art. 24. — (1) Încheierea de către intermediari, în nume propriu, pe conturile house, a tranzacțiilor de vânzare în lipsă a unor valori mobiliare pe care aceștia nu le dețin în proprietate la momentul vânzării și nu le-au împrumutat în prealabil se permite numai pentru menținerea poziției de formator de piață pentru valorile mobiliare prevăzute la art. 29 lit. b).

(2) Intermediarii care nu dețin calitatea de formator de piață vor putea încheia, în nume propriu, pe conturile house, tranzacții de vânzare în lipsă după efectuarea unui împrumut/unor împrumuturi de valori mobiliare care să asigure acoperirea integrală a vânzării în lipsă.

Art. 25. — (1) Pentru efectuarea tranzacțiilor de vânzare în lipsă, operatorul de piață trebuie să asigure suportul tehnic corespunzător și regulile impuse prin reglementările proprii astfel

încât să fie respectate prevederile art. 13, precum și următoarele condiții:

a) în momentul introducerii ordinului în sistemul de tranzacționare, intermediarul are obligația de a semna în mod clar că ordinul este de vânzare în lipsă; pentru aceasta intermediarul va acționa în conformitate cu instrucțiunea clientului, dacă ordinul este introdus în numele unui client;

b) prețul aferent unui ordin de vânzare în lipsă trebuie să fie cel puțin egal cu cel mai bun preț de vânzare înregistrat în piața principală a valorii mobiliare respective, la momentul introducerii ordinului aferent tranzacției de vânzare în lipsă;

c) operatorul de piață are obligația de a publica la sfârșitul fiecărei zile de tranzacționare informații privind volumul și numărul tranzacțiilor de vânzare în lipsă executate pe piața reglementată respectivă, pentru fiecare emitent;

d) operatorul de piață are obligația de a asigura suportul tehnic astfel încât să nu se permită din punct de vedere tehnic introducerea pe contul house, pe contul global de clienți sau pe contul individual a ordinului de vânzare de către agentul de servicii de investiții financiare fără a se proceda la inserarea caracteristicii de vânzare în lipsă, respectiv la marcarea câmpului specific vânzării în lipsă cu „YES/NO”. Cu excepția formatorilor de piață, marcarea câmpului specific vânzării în lipsă cu „YES” presupune, implicit, confirmarea efectuării prealabile a operațiunii de împrumut a valorilor mobiliare care fac obiectul respectivei vânzări în lipsă, precum și existența unui contract/unor contracte-cadru de împrumut, încheiat/încheiate conform legislației incidente.

(2) Condiția prevăzută la alin. (1) lit. b) nu se aplică formatorilor de piață, în cazul acestora vânzările în lipsă efectuându-se la prețuri conform regulilor pieței reglementate.

CAPITOLUL VI Sanțiuni

Art. 26. — Încălcarea prevederilor prezentului regulament se sancționează conform dispozițiilor titlului X din Legea nr. 297/2004.

CAPITOLUL VII Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 27. — (1) În vederea utilizării sistemului de conturi globale pentru alte valori mobiliare decât cele prevăzute la art. 29 lit. b), precum și pentru realizarea de operațiuni de împrumut de valori mobiliare și de tranzacții de vânzare în lipsă, reglementările proprii ale depozitarilor centrali, ale operatorilor de piață și, după caz, ale operatorilor de sistem trebuie să conțină prevederi exprese care să respecte cerințele prevăzute la cap. II—V.

(2) Obligațiile participanților prevăzute în cap. II—V trebuie să constituie cerințe exprese de menținere a acestora în sistemele administrate de către depozitarul central, operatorul de piață și, după caz, operatorul de sistem, iar nerespectarea acestor obligații trebuie să conducă la aplicarea măsurilor corespunzătoare.

Art. 28. — Depozitarii centrali, operatorii de piețe reglementate și, după caz, operatorii de sistem au obligația să modifice și să coreleze corespunzător reglementările proprii, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, în termen de 60 de zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia.

Art. 29. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament se aplică următoarele prevederi:

a) sub condiția modificării reglementărilor proprii ale depozitarilor centrali, ale operatorilor de piață și, după caz, ale operatorilor de sistem în conformitate cu prevederile art. 27 și 28, sistemul mixt de conturi (globale sau individuale) și mecanismul cu prevalidare a instrumentelor financiare se vor utiliza pentru toate instrumentele financiare depozitate și/sau

înregistrate în cadrul unui sistem de compensare-decontare administrat de un depozitar central din România, care nu sunt prevăzute la lit. b);

b) sistemul de conturi globale și mecanismul fără prevalidare a instrumentelor financiare se vor aplica în cazul:

- (i) emitenților ale căror instrumente financiare sunt înregistrate în sistemul unui depozitar central din România, cu condiția ca instrumentele financiare respective să fie tranzacționate atât pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare din România, cât și pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene;
- (ii) emitentului titlurilor de stat tranzacționate pe o piață reglementată din România;
- (iii) emitenților ale căror valori mobiliare sunt înregistrate în sistemul unui depozitar central din România și constituie obiectul unei oferte publice transfrontaliere derulate în baza unui prospect notificat C.N.V.M. de către o autoritate competentă dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene;
- (iv) instrumentelor financiare înregistrate în sistemul unui depozitar central din România, precum și în cadrul unui alt sistem/unor altor sisteme ale unor entități similare sau ale unor instituții financiare internaționale din state membre ale Uniunii Europene, cu care depozitarul central din România are stabilite legături electronice în vederea asigurării transferului instrumentelor financiare și decontării transfrontaliere a tranzacțiilor;
- (v) altor emitenți/instrumente financiare stabiliți/stabilite prin decizia C.N.V.M. la cererea fundamentată a depozitarului central sau a operatorului de piață/sistem.

Art. 30. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a modificărilor reglementărilor proprii efectuate de depozitarii centrali, operatorii de piață și, după caz, operatorii de sistem în conformitate cu prevederile art. 27 și 28, aceștia au obligația de a realiza teste și de a efectua evaluări lunare ale aplicării sistemului de conturi globale, a operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora și a tranzacțiilor de vânzare în lipsă, rezultatele evaluărilor urmând a fi comunicate C.N.V.M.

(2) Testele și evaluările prevăzute la alin. (1) se vor realiza pe o perioadă de cel puțin 3 luni.

(3) Începând cu data intrării în vigoare a modificărilor reglementărilor proprii efectuate de depozitarii centrali, operatorii de piață și, după caz, operatorii de sistem în conformitate cu prevederile art. 28, intermediarii au obligația de a participa la testele prevăzute la alin. (1) și de a realiza o autoevaluare cu privire la capacitatea proprie de a utiliza sistemul de conturi globale, operațiunile de împrumut de valori mobiliare, cele de constituire a garanțiilor asociate acestora și tranzacțiile de vânzare în lipsă, precum și de a iniția un audit în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (8).

(4) Participanții la sistemele depozitarilor centrali, operatorii de piață și, după caz, ale operatorilor de sistem vor transmite C.N.V.M. autoevaluarea prevăzută la alin. (3), precum și raportul de audit întocmit în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (8), în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a modificărilor reglementărilor proprii efectuate de depozitarii centrali, operatorii de piață și, după caz, operatorii de sistem respectivi în conformitate cu prevederile art. 28.

Art. 31. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament, Regulamentul nr. 13/2005 privind autorizarea și funcționarea depozitarului central, caselor de compensare și

contrapărților centrale, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valoriilor Mobiliare nr. 60/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 983 și 983 bis din 4 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

a) La articolul 36, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Depozitarul central va asigura un tratament nediscriminatoriu pentru operatorii de piață și operatorii de sistem în vederea efectuării de operațiuni de compensare-decontare.”

b) La articolul 51, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul utilizării conturilor de valori mobiliare prevăzute la alin. (1), responsabilitatea privind existența valorilor mobiliare la decontare revine:

a) intermediarului care a introdus respectivul ordin de vânzare; sau, după caz,

b) entității autorizate care prestează activități de custodie pentru vânzător, sub condiția confirmării instrucțiunii de decontare de către entitatea respectivă.”

c) Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) În cazul conturilor de valori mobiliare prevăzute la art. 51 alin. (1) lit. b), membrii depozitarului central, inclusiv participanții, au obligația de a menține subconturi individuale de valori mobiliare pentru clienții ai căror mandatar sunt și de a înregistra zilnic în evidențele proprii deținerea pe fiecare client, în conformitate cu prevederile art. 151 alin. (2) din Legea nr. 297/2004.

(2) Subconturile prevăzute la alin. (1) vor fi evidențiate astfel încât să se asigure separarea valorilor mobiliare deținute în nume propriu de cele deținute în numele clienților.”

d) Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — Valorile mobiliare ce fac obiectul unui contract de împrumut și/sau de garanție vor fi înregistrate în conturile de valori mobiliare prevăzute la art. 51 alin. (1).”

e) Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — La cererea C.N.V.M. sau a oricăror altor instituții împuternicite prin lege, membrii depozitarului central, inclusiv participanții, care deschid conturi globale de valori mobiliare vor raporta deținerea pe fiecare client, evidențiate în subconturile individuale ale acestora în sistemul propriu al membrului/participantului, în cel mai scurt timp posibil.”

f) La articolul 61, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Depozitarul central poartă răspunderea identificării proprietarului unor valori mobiliare dintre cele depozitate în sistemul administrat de acesta, în cazul în care respectivele valori mobiliare sunt înregistrate în conturi individuale; membrii depozitarului central, inclusiv participanții, poartă răspunderea identificării proprietarului unor valori mobiliare dintre cele depozitate în sistemul administrat de depozitarul central, în cazul în care valorile mobiliare respective sunt înregistrate în conturi globale deschise de respectivii membri/participanți în sistemul depozitarului central.”

g) La articolul 64 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) membri, alții decât participanții definiți la art. 168 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 297/2004, pentru conturile globale, potrivit contractului încheiat cu depozitarul central.”

h) La articolul 81, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Pentru situațiile care nu intră sub incidența alin. (1), inclusiv executarea contractelor de garanție reală mobilă și executarea silită, având ca obiect valori mobiliare, transferul proprietății asupra valorilor mobiliare se va realiza doar prin vânzarea acestora pe piața reglementată/în cadrul sistemului

alternativ de tranzacționare printr-un intermediar sau, pentru situațiile prevăzute la art. 96 alin. (7) și la art. 97 alin. (6¹), printr-un intermediar printr-o tranzacție în afara piețelor reglementate sau a sistemelor alternative de tranzacționare.”

i) După articolul 81 se introduce un nou articol, articolul 81¹, cu următorul cuprins:

„Art. 81¹. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 79 alin. (1), depozitarul central poate opera transferuri ale valorilor mobiliare ca efect al operațiunilor de împrumut de valori mobiliare și al operațiunilor de constituire de garanții financiare cu transfer de proprietate.

(2) Transferurile valorilor mobiliare prevăzute la alin. (1) vor fi operate de către depozitarul central la data indicată de părțile implicate. Transferurile realizate de către depozitarul central între conturile proprii ale participanților vor fi condiționate de depunerea documentației complete.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 79 alin. (1), participanții la sistemul depozitarului central pot opera transferuri ale valorilor mobiliare în sistemele de back-office proprii, ca efect al operațiunilor de împrumut de valori mobiliare și al operațiunilor de constituire de garanții financiare cu transfer de proprietate între clienții proprii ale căror dețineri de valori mobiliare sunt evidențiate în cadrul aceluiași cont global.”

j) Articolul 96 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 96. — (1) În conformitate cu dispozițiile titlului VI cap. II din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, cu modificările ulterioare, garanțiile mobiliare asupra valorilor mobiliare care fac obiectul contractelor de garanție reală mobilă se constituie prin indisponibilizarea acestora în conturile prevăzute la art. 51 alin. (1).

(2) În cazul în care părțile sunt de acord cu privire la executarea contractului de garanție reală mobilă, creditorul va vinde valorile mobiliare gajate, prin intermediul unui intermediar, pe o piață reglementată/în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, inclusiv prin metoda «vânzare specială la ordin», cu respectarea reglementărilor aplicabile.

(3) În cazul executării silită a contractului de garanție reală mobilă, creditorul, cu exercițiul executorului, va vinde valorile mobiliare gajate în favoarea sa, prin intermediul unui intermediar, pe o piață reglementată/în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, în condițiile prevăzute la alin. (2).

(4) În cazul executării silită în baza Codului de procedură civilă, executorul va proceda la valorificarea valorilor mobiliare ce fac obiectul popririi, prin intermediul unui intermediar, pe o piață reglementată/în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, în condițiile prevăzute la alin. (2).

(5) În situația în care creanța nu va putea fi stinsă prin vânzarea valorilor mobiliare ce fac obiectul popririi sau al unui contract de garanție reală mobilă, creditorul poate lua în proprietate, în contul creanței, valorile mobiliare oferite spre vânzare, depozitarul central urmând a opera transferul în contul creditorului, potrivit art. 81¹ alin. (1) și (2).

(6) În cazul în care valorile mobiliare ce fac obiectul popririi sau al unui contract de garanție reală mobilă nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare administrat de un operator de piață, respectiv de un operator de sistem, autorizat de C.N.V.M., beneficiarul va vinde valorile mobiliare gajate, printr-un intermediar, printr-o tranzacție în afara piețelor reglementate sau a sistemelor alternative de tranzacționare.

(7) În situația în care creanța nu va putea fi stinsă prin vânzarea valorilor mobiliare ce fac obiectul popririi sau al unui contract de garanție reală mobilă printr-un intermediar, printr-o tranzacție în afara piețelor reglementate sau a sistemelor alternative de tranzacționare, creditorul poate lua în proprietate, în contul creanței, valorile mobiliare oferite spre vânzare, depozitarul central urmând a opera transferul în contul creditorului, potrivit art. 81¹ alin. (1) și (2).”

k) La articolul 97, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 97. — (1) În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2004, garanțiile financiare asupra valorilor mobiliare care fac obiectul contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate se constituie prin înscrierea și evidențierea distinctă a acestora în conturile prevăzute la art. 51 alin. (1).”

l) La articolul 97, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul în care părțile au convenit asupra vânzării valorilor mobiliare ce fac obiectul contractului de garanție financiară, beneficiarul va vinde valorile mobiliare gajate, printr-un intermediar, pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare administrat de un operator de piață, respectiv de un operator de sistem, autorizat de C.N.V.M., inclusiv prin metoda «vânzare specială la ordin».”

m) La articolul 97, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul în care valorile mobiliare ce fac obiectul contractului de garanție financiară nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare administrat de un operator de piață, respectiv de un operator de sistem, autorizat de C.N.V.M., iar părțile au convenit asupra vânzării acestora, beneficiarul va vinde valorile mobiliare gajate, printr-un intermediar printr-o tranzacție în afara piețelor reglementate sau a sistemelor alternative de tranzacționare.”

n) La articolul 97, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) În cazul contractului de garanție financiară cu transfer de proprietate, transferul valorilor mobiliare care fac obiectul contractului de garanție financiară cu transfer de proprietate se realizează după cum urmează:

a) prin sistemul depozitarului central potrivit art. 81¹ alin. (1) și (2);

b) în sistemele de back-office ale participanților la sistemul depozitarului central, potrivit art. 81¹ alin. (3), în cazul operațiunilor de împrumut între 2 clienți ai unui intermediar, ale căror dețineri sunt evidențiate în cadrul aceluiași cont global.”

Art. 32. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament, Regulamentul nr. 32/2006 privind serviciile de investiții financiare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 121/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 și 103 bis din 12 februarie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

a) La articolul 190 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) *vânzarea în lipsă* — vânzarea valorilor mobiliare pe care vânzătorul nu le deține în proprietate la momentul vânzării și pe care acesta le-a împrumutat în prealabil prin încheierea unui contract-cadru de împrumut; condiția referitoare la împrumutarea în prealabil a valorilor mobiliare nu se aplică formatorilor de piață pentru valorile mobiliare stabilite de C.N.V.M.”.

b) Articolul 191 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 191. — (1) Operatorul de piață are obligația de a publica lista valorilor mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată care pot face obiectul vânzărilor în lipsă și al cumpărărilor în marjă, listă care include:

a) o secțiune cu cele mai lichide valori mobiliare admise la tranzacționare pe piața reglementată respectivă;

b) o secțiune cu orice alte valori mobiliare care se tranzacționează prin intermediul formatorilor de piață.

(2) Operatorul de piață va stabili, prin reglementările proprii, criteriile de lichiditate care vor fi avute în vedere la alcătuirea secțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a).

(3) Secțiunea prevăzută la alin. (1) lit. a) se actualizează semestrial de către operatorul de piață, conform regulilor acestuia.

(4) Secțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se actualizează de către operatorul de piață ori de câte ori este necesar, conform regulilor acestuia.

(5) Lista valorilor mobiliare eligibile pentru operațiunile de împrumut de valori mobiliare, precum și lista valorilor mobiliare eligibile pentru operațiunile de constituire de garanții asociate împrumutului de valori mobiliare sunt stabilite și publicate de către depozitarul central conform regulilor acestuia.

(6) Lista valorilor mobiliare eligibile pentru operațiunile de împrumut de valori mobiliare va include cel puțin valorile mobiliare admise la tranzacționare care pot face obiectul vânzărilor în lipsă și al cumpărărilor în marjă, prevăzute la alin. (1).

(7) Listele prevăzute la alin. (5) sunt actualizate de către depozitarul central conform regulilor acestuia.

(8) C.N.V.M. poate dispune, în situația în care consideră necesar, excluderea unor valori mobiliare din listele prevăzute la alin. (1), respectiv (5).”

c) La articolul 195, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) clauze privind modul de încetare a contractului, inclusiv situația în care valorile mobiliare obiect al cumpărării în marjă sunt eliminate din lista menționată la art. 191 alin. (1).”

d) Articolul 205 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 205. — (1) Prețul aferent unui ordin de vânzare în lipsă trebuie să fie cel puțin egal cu cel mai bun preț de vânzare înregistrat în piața principală a valorii mobiliare respective, la momentul introducerii ordinului aferent tranzacției de vânzare în lipsă.

(2) La deschiderea ședinței, prețul menționat la alin. (1) este egal cu prețul de deschidere stabilit conform regulilor pieței reglementate.

(3) Executarea ordinelor privind vânzările în lipsă va respecta regulile stabilite de operatorul de piață.

(4) Operatorul de piață are obligația de a publica la sfârșitul fiecărei zile de tranzacționare informații privind volumul și numărul tranzacțiilor de vânzare în lipsă executate pe piața reglementată respectivă, pentru fiecare emitent.

(5) Condiția prevăzută la alin. (1) nu se aplică ordinelor introduse de formatorii de piață, în cazul acestora vânzările în lipsă efectuându-se la prețuri conform regulilor pieței reglementate.”

e) La articolul 207 alineatul (3), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) prevederi privind modul de încetare a contractului, inclusiv situația în care valorile mobiliare obiect al tranzacționării în marjă sunt eliminate din lista prevăzută la art. 191 alin. (1).”

Art. 33. — Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării ordinului de aprobare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 34. — La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă orice dispoziții contrare.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

HOTĂRÂREA

din 29 septembrie 2009, definitivă la 29 decembrie 2009,

În Cauza Constantin și Stoian împotriva României

(Cererile nr. 23.782/06 și 46.629/06)

În Cauza Constantin și Stoian împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din: Josep Casadevall, președinte, Corneliu Bîrsan, Boštjan M. Zupančič, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, Ann Power, judecători, și Stanley Naismith, grefier adjunct de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la 8 septembrie 2009,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află două cereri (nr. 23.782/06 și 46.629/06) îndreptate împotriva României, prin care 2 cetățeni ai acestui stat, domnii Marius-Georgian Constantin și Florin Stoian (*reclamanții*), au sesizat Curtea la 1 iunie 2006 și, respectiv, 9 noiembrie 2006, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanții au fost reprezentați de domnul Niculae Constantin (*primul reclamant*) și de domnul Nicolae Trăistaru (*al doilea reclamant*), avocați în București. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, domnul Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La 12 februarie 2008, președintele Secției a treia a hotărât să comunice Guvernului plângerile având ca obiect lipsa unui proces echitabil (art. 6 § 1, 2 și 3 din Convenție) și folosirea agenților provocatori. Întemeindu-se pe dispozițiile art. 29 § 3 din Convenție, acesta a hotărât, de asemenea, ca admisibilitatea și fondul să fie examinate împreună.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

4. Reclamanții s-au născut în anul 1979 și, respectiv, în anul 1971. Primul reclamant locuiește în București, iar al doilea în Afumați, județul Ilfov.

5. La 11 noiembrie 2003, procurorul a început urmărirea penală împotriva lui „George” și a lui „Florin”, identificați ulterior ca fiind reclamanții, pe baza unor informații potrivit cărora aceștia făceau trafic de droguri. Nu au fost precizate alte detalii în rezoluția de începere a urmăririi penale emisă de procuror.

A. Evenimentele din 18 noiembrie 2003

6. La 18 noiembrie 2003, Direcția de combatere a crimei organizate și antidrog din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române (*poliția*) a solicitat o autorizație de la parchet pentru folosirea unui investigator sub acoperire și pentru obținerea a două grame de heroină în vederea dovedirii pretensei implicări a reclamanților în traficul de droguri. Aceasta a făcut trimitere la Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri (*Legea nr. 143*). În aceeași zi, secția de combatere a criminalității organizate și a traficului de droguri a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București (*parchetul*) a autorizat operațiunea pentru 10 zile și a acordat cele două grame de heroină investigatorului acoperit (denumit *Alex 1* în cadrul procedurii interne).

7. Poliția a stabilit operațiunea de supraveghere în parcare de la McDonald's Dristor (București), unde urma să se desfășoare operațiunea de trafic. Între timp, G.M., un

colaborator al poliției (denumit *Alex 2* în cadrul procedurii interne) a stabilit o întâlnire cu primul reclamant, pe care îl cunoșcuse anterior.

8. La ora 13,45, Alex 1 a sosit cu mașina în zona parcii împreună cu Alex 2. Primul reclamant și un alt bărbat se aflau într-o altă mașină. Alex 2 a ieșit din mașină și s-a apropiat de reclamant; trebuia să îi spună că Alex 1, pe care reclamantul nu îl cunoștea, dorea să cunoască o persoană care îi putea vinde două grame de heroină. După o scurtă discuție, Alex 2 s-a întors însoțit de primul reclamant; apoi, acesta din urmă a plecat cu mașina împreună cu Alex 1. Poliția a urmărit mașina până când aceasta a oprit în fața unui bloc pe str. Zizin. Reclamantul a telefonat de pe telefonul mobil al lui Alex 1. A ieșit din mașină și a intrat în clădire, unde a rămas timp de 10—15 minute. Apoi, s-a întors cu al doilea reclamant la mașina lui Alex 1. Primul reclamant s-a așezat pe scaunul din dreapta din față, în timp ce al doilea reclamant a rămas în picioare aproape de ușa dreaptă din față a mașinii. Alex 1 i-a dat bani primului reclamant; acesta din urmă i-a dat banii celui de-al doilea reclamant, care i-a luat și a plecat.

9. În acel moment, polițiștii au ieșit din mașinile lor și au strigat: „Poliția, stați pe loc!”. Al doilea reclamant a început să fugă, abandonându-și geaca și banii. A reușit să scape intrând în una dintre clădirile învecinate.

10. Primul reclamant a fost legitimat și percheziționat. Șaisprezece tablete de metadonă au fost găsite asupra sa. Acesta a admis că tabletele îi aparțineau și a declarat că era un toxicoman care urma o cură de dezintoxicare și că era autorizat să ia metadonă. Un pachet mic conținând 1,5 g de heroină era vizibil în mașină în apropiere de schimbătorul de viteze. Polițiștii l-au confiscat.

11. În aceeași zi, s-a efectuat o percheziție în apartamentul de unde venise al doilea reclamant și în care acesta locuia cu S.F., concubina sa. Nu s-au găsit droguri.

12. Primul reclamant a fost reținut pentru 24 de ore, dar a fost eliberat la 19 noiembrie 2003. În timpul reținerii, acesta a fost dus la spital, sub suspiciunea că ar fi înghițit un pachet de heroină. Tratamentul nu a confirmat suspiciunile.

13. Al doilea reclamant a fost depistat la 18 mai 2004, după ce a fost recunoscut pe stradă de Alex 1. Acesta a fost reținut de poliție. La 20 mai 2004, Tribunalul București a dispus arestarea sa preventivă pentru 30 de zile. Ulterior, arestarea sa preventivă a fost prelungită de tribunal la fiecare 30 de zile până la finalizarea procedurii în fața primei instanțe.

B. Declarațiile reclamanților în cursul urmăririi penale

14. La 18 noiembrie 2003, primul reclamant a dat o declarație la poliție, în prezența unui apărător. Acesta a recunoscut că a intermediat vânzarea de droguri dintre Alex 1 și al doilea reclamant. A declarat că a luat banii de la Alex 1 și i-a dat celui de-al doilea reclamant, care apoi a pus o pungă mică cu heroină în apropierea schimbătorului de viteze. A declarat, de asemenea, că a obținut tabletele de metadonă de la o asistentă medicală din Spitalul Bagdasar în schimbul unui pachet de cafea.

15. Dosarul de urmărire penală conține o a doua declarație asemănătoare, care nu este datată și care este semnată numai de primul reclamant. Acesta a declarat că i-a fost luată în aceeași zi, la momentul arestării sale.

16. Cu toate acestea, în ziua următoare, în prezența apărătorului său, primul reclamant și-a schimbat poziția și a declarat în fața Tribunalului București că nu era traficant de droguri și că nu se mai drogase de 2 ani. A declarat, de asemenea, că G.M. i-a cerut să îl determine pe al doilea reclamant să iasă din casa acestuia și să meargă până unde se afla poliția. A acceptat să colaboreze numai pentru că a înțeles că era o operațiune sub acoperire a poliției. Acesta a afirmat în continuare că a avut loc un schimb de bani pentru o pungă mică între Alex 1 și al doilea reclamant. A confirmat, de asemenea, că cele 16 tablete de metadonă erau pentru propria utilizare și că le-a obținut fără rețetă.

17. La momentul audierii de către procuror, la 5 și 7 iulie 2004, primul reclamant a adoptat aceeași poziție ca în fața tribunalului. A explicat că a dat declarația din 18 noiembrie 2003 crezând că va fi parte în ancheta penală doar în calitate de martor, nu ca acuzat.

18. La 19 mai 2004, al doilea reclamant i-a declarat procurorului că el nu i-a înmănat nimic primului reclamant, că nu știa ce conținea micul pachet găsit în mașină și că a acceptat să îl însoțească pe primul reclamant la mașină numai pentru că acesta din urmă i-a spus celui de-al doilea reclamant că avea bani pentru S.F., concubina celui de-al doilea reclamant. A declarat, de asemenea, că, la acel moment, nu știa că S.F. era traficantă de droguri. La 1 martie 2004, S.F. a fost, de asemenea, arestată pentru trafic de droguri în cadrul unei investigații separate.

19. Al doilea reclamant și-a menținut declarațiile anterioare la 20 mai 2004 în fața Tribunalului București și la 7 iulie 2004 în cursul unei audieri în fața procurorului.

20. La 12 iulie 2004, parchetul i-a trimis în judecată pe reclamanți pentru săvârșirea infracțiunilor de deținere și trafic ilicit de droguri periculoase conform Legii nr. 143. Acesta a stabilit, pe baza dovezilor adunate, că al doilea reclamant dăduse punga mică de heroină primului reclamant, care i-o înmânase lui Alex 1, și că în schimb Alex 1 îi dăduse banii, pe care acesta i-a predat apoi celui de-al doilea reclamant.

21. Procurorul a observat că primul reclamant a fost găsit vinovat pentru săvârșirea infracțiunii de deținere și consum de droguri în 2001 și că al doilea reclamant nu avea cazier judiciar.

C. Procedura în fața Tribunalului București

22. Reclamanții au fost audiați la 7 septembrie 2004. Primul reclamant a reiterat că a acceptat să îl contacteze pe al doilea reclamant numai ca urmare a faptului că fusese informat despre operațiunea sub acoperire a poliției. Al doilea reclamant și-a menținut poziția și a negat săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri.

23. Investigatorul sub acoperire și colaboratorul poliției au susținut versiunea procurorului cu privire la fapte și au afirmat că primul reclamant nu fusese înștiințat în legătură cu operațiunea poliției.

24. Unii dintre martorii care dăduseră declarații nefavorabile în privința reclamanților pe parcursul urmăririi penale și-au schimbat declarațiile în fața instanței și au pretins că au semnat fără să citească declarațiile redactate în întregime de către polițiști.

25. În ședința publică din 20 mai 2005, după mai multe adrese rămase fără răspuns din partea parchetului, avocații reclamanților nu au mai insistat pentru obținerea de informații cu privire la ceea ce s-a întâmplat cu pachetul de heroină acordat lui Alex 1 în vederea desfășurării operațiunii sub acoperire.

26. La 25 mai 2005, Tribunalul București a pronunțat sentința de achitare a reclamanților. Acesta a considerat că elementele din dosar indicau faptul că, la 18 noiembrie 2003, poliția a încercat să provoace o vânzare de droguri și a eșuat. În consecință, heroina primită de Alex 1 de la parchet a fost plasată în mașină pentru a dovedi pretinsa săvârșire a infracțiunii. Tribunalul a observat, de asemenea, că urmărirea penală a fost pornită nelegal, la 11 noiembrie, deoarece la data respectivă nu existau informații relevante cu privire la pretinsul comportament infracțional al reclamanților, iar faptele care erau cercetate au avut loc abia la 18 noiembrie. În plus, tribunalul a observat că schimbul de bani pentru droguri nu era dovedit și că martorii nu puteau susține versiunea procurorului. Tribunalul a dispus punerea în libertate a celui de-al doilea reclamant.

D. Procedura în căile de atac

27. La 3 octombrie 2005, procedura în apel a debutat în fața Curții de Apel București, ca urmare a apelului formulat de parchet. Curtea de apel a ascultat concluziile procurorului și ale avocaților reclamanților. Reclamanții au beneficiat de dreptul de a se adresa instanței în temeiul ultimului cuvânt al inculpatului. Nu au fost solicitate alte probe de către părți și nici nu au fost administrate alte probe de către instanță.

28. La 10 octombrie 2005, curtea de apel l-a condamnat pe primul reclamant la 7 ani închisoare, iar pe al doilea reclamant la 6 ani închisoare. Instanța a considerat că ar fi trebuit să i se acorde mai multă importanță descrierii detaliate a evenimentelor făcute de investigator acoperit și de colaborator, deoarece se corobora cu rapoartele poliției cu privire la arestarea în flagrant delict și astfel declarațiile acestora reflectau adevărul. Instanța a decis că primul reclamant nu a spus adevărul în declarațiile sale și că acesta a pretins că a fost înștiințat despre acțiunea sub acoperire a poliției numai pentru că știa din propria experiență că legea proteja colaboratorii. Aceasta a concluzionat, de asemenea, că scopul celui de-al doilea reclamant a fost să tergiverseze cercetările. Instanța a considerat schimbarea poziției martorilor drept dovadă a relei-credințe a acestora.

Curtea de apel a anulat interpretarea tribunalului privind utilizarea mijloacelor de constrângere după cum urmează:

„Curtea apreciază că în cauză nu sunt incidente dispozițiile articolului 68 alin. 1 și 2 Cod procedură penală, așa cum în mod greșit a reținut instanța de fond, cât timp nu a rezultat din probele administrate în cauză că inculpatul Constantin Marius Georgian a fost amenințat sau constrâns să săvârșească fapta. De asemenea, nu a rezultat că inculpatul a fost determinat de organele de poliție să săvârșească infracțiunea, [...] a fost de acord să intermedieze vânzarea de droguri [...], însă în fața instanței nu a mai recunoscut rolul său de intermediar.”

Instanța s-a pronunțat cu privire la argumentele referitoare la originea heroinei găsite după cum urmează:

„[...] Constantin Marius Georgian în persoană a declarat, la momentul prinderii sale de către poliție și în declarațiile ulterioare, că drogurile găsite în mașină i-au fost date de către Stoian Florin, în schimbul sumei de 6.000.000 ROL.”

29. Primul reclamant a fost condamnat și pentru posesia ilegală a 16 tablete de metadonă.

30. Instanța a dedus arestarea preventivă a celui de-al doilea reclamant de la „19 mai 2004 la 25 mai 2004”. De asemenea, aceasta a confiscat, în temeiul art. 17 alin. (1) din Legea nr. 143, cele 8 tablete de metadonă și 1,48 g de heroină rămase, în urma testelor de laborator, de la primul și, respectiv, al doilea reclamant.

31. La 11 mai 2006, Înalta Curte de Casație și Justiție a confirmat condamnarea, în urma judecării recursului declarat de reclamant.

De asemenea, aceasta a corectat eroarea materială din hotărârea pronunțată în apel, cu privire la arestarea preventivă a celui de-al doilea reclamant și, printr-o încheiere interlocutorie din 14 iulie 2006, a constatat că acesta a fost reținut de la 19 mai 2004 la 25 mai 2005.

E. Alte proceduri

32. La 7 iulie 2004, la 2 iunie și la 16 august 2006, reclamantii au depus o plângere penală împotriva lui G.C., a procurorilor responsabili de anchetarea lor, a investigatorului acoperit și a martorilor, susținând că aceștia au depus mărturie mincinoasă în fața autorităților însărcinate cu cercetarea penală. În plus, în plângerea din 7 iulie 2004, primul reclamant s-a plâns că mai multe probe aduse de el au dispărut din materialul de urmărire penală. La 11 octombrie 2004, la 23 mai și la 13 iunie 2007, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus neînceperea urmăririi penale împotriva lui G.C și a lui Alex 1. La 25 februarie 2008, Parchetul de lângă Tribunalul București a pronunțat o rezoluție similară cu privire la martori.

II. Dreptul intern și internațional relevant

33. Art. 68 din Codul de procedură penală prevede după cum urmează:

ARTICOLUL 68

„(1) Este oprit a se întreprinde violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri, în scopul de a se obține probe.

(2) De asemenea, este oprit a determina o persoană să săvârșească sau să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe.”

34. Dispozițiile relevante din Legea nr. 143 dispun după cum urmează:

ARTICOLUL 1

„În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

[...]

k) *investigatori acoperiți*: polițiști special desemnați să efectueze, cu autorizarea procurorului, investigații în vederea strângerii datelor privind existența infracțiunii și identificarea făptuitorilor și acte premergătoare, sub o altă identitate decât cea reală, atribuită pentru o perioadă determinată.”

ARTICOLUL 21

„(1) Procurorul poate autoriza folosirea investigatorilor acoperiți pentru descoperirea faptelor, identificarea autorilor și obținerea mijloacelor de probă, în situațiile în care există indicii temeinice că a fost săvârșită sau că se pregătește comiterea unei infracțiuni dintre cele prevăzute în prezenta lege.”

ARTICOLUL 22

„(1) Polițiștii din formațiunile de specialitate, care acționează ca investigatori acoperiți, precum și colaboratorii acestora pot procura droguri, substanțe chimice, esențiale și precursori, cu autorizarea prealabilă a procurorului, în vederea descoperirii activităților infracționale și a identificării persoanelor implicate în astfel de activități.

(2) Actele încheiate de polițiștii și colaboratorii acestora, prevăzuți la alin. (1), pot constitui mijloace de probă.”

35. Textele Consiliului Europei privind utilizarea tehnicilor speciale de investigație sunt detaliate în *Ramanauskas împotriva Lituaniei* (MC), nr. 74.420/01, pct. 35—37, CEDO 2008-... .

ÎN DREPT

I. Conexarea cauzelor

36. Având în vedere caracterul similar al cauzelor atât în fapt, cât și în drept, Curtea consideră necesar să le conexeze și să le examineze împreună.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 din Convenție

37. Reclamantii s-au plâns că nu au beneficiat de un proces echitabil în cadrul procesului penal desfășurat împotriva lor, pretinzând o încălcare a art. 6 § 1, 2 și a art. 6 § 3 a), b) și c) din Convenție, care dispun după cum urmează:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță, atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;”.

38. În special, reclamantii s-au plâns că au fost determinați să săvârșească o faptă penală de către investigatorul acoperit și de colaboratorul acestuia, care au acționat ca agenți provocatori.

39. Aceștia au considerat că procurorul nu a respectat cerințele procedurale la momentul emiterii rechizitoriului; că acuzarea s-a bazat pe probe adunate prin presiuni asupra martorilor pentru a depune mărturie mincinoasă; că primul reclamant nu a fost asistat de un apărător atunci când a făcut prima declarație și atunci când procurorul l-a informat cu privire la acuzațiile aduse la 18 noiembrie 2003 și nu a fost citat în mod corespunzător în cursul investigațiilor; și că al doilea reclamant nu a fost informat despre actele de urmărire penală între 18 noiembrie 2003 și 19 mai 2004.

40. De asemenea, aceștia s-au plâns de modul în care Curtea de Apel a schimbat interpretarea faptelor, fără să readministreze probele și fără să clarifice proveniența banilor dați de Alex 1 sau ce s-a întâmplat cu banii și cele două grame de heroină acordate de procuror investigatorului acoperit. De asemenea, al doilea reclamant a precizat că curtea de apel nu a dispus examinarea amprentelor de pe punga de heroină pentru a stabili dacă acesta atinsese punga respectivă.

41. În plus, primul reclamant s-a plâns că fusese autorizat să dețină metadonă în calitate de consumator de droguri aflat în

cură de dezintoxicare și a fost astfel condamnat pentru o infracțiune pe care nu o săvârșise.

42. În cele din urmă, reclamantii s-au plâns că modul în care curtea de apel a interpretat probele le-a încălcat dreptul la prezumția de nevinovăție.

A. Cu privire la admisibilitate

43. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. De asemenea, Curtea constată că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarată admisibil.

B. Cu privire la fond

1. Argumentele părților

a) Guvernul

44. Guvernul a afirmat că un sistem care să permită operațiuni sub acoperire ale poliției exista și în alte țări europene și era recomandat de Consiliul Europei și de Uniunea Europeană în anumite situații.

45. În ceea ce privește faptele din prezenta cauză, Guvernul a negat utilizarea mijloacelor de constrângere din partea poliției, argumentând că informațiile deținute înainte de operațiunea sub acoperire au arătat că primul reclamant fusese predispus la săvârșirea unei fapte penale [s-a făcut trimitere la Cauza *Sequeira împotriva Portugaliei* (dec.), nr. 73.557/01, CEDO 2003-VI]. Guvernul a subliniat că al doilea reclamant nu a avut niciun contact direct cu investigatorul acoperit.

46. Guvernul admite că se pare că primul reclamant a fost interogat o dată de către procuror în absența apărătorului său. Cu toate acestea, consideră că dreptul la apărare al reclamantului nu a fost încălcat prin faptul respectiv, deoarece acesta nu a făcut declarații incriminatoare. În plus, consideră că episodul respectiv a rămas un episod izolat, întrucât reclamantul a fost asistat de apărătorul său pe parcursul celorlalte audieri mai complexe.

De asemenea, Guvernul a subliniat că al doilea reclamant nu a fost informat cu privire la investigații, deoarece acesta s-a ascuns de la 18 noiembrie 2003 până în mai 2004.

47. Guvernul a respins susținerile cu privire la un proces inechitabil în fața curții de apel. Potrivit acestuia, instanța a oferit o interpretare detaliată a probelor și a explicat amănunțit concluziile la care a ajuns. În plus, decizia a fost confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În afară de aceasta, spre deosebire de Cauza *Teixeira de Castro împotriva Portugaliei* (9 iunie 1998, *Culegere de hotărâri și decizii*, 1998-IV), în speță, instanțele nu și-au întemeiat decizia numai pe mărturiile investigatorilor sub acoperire. Reclamantii au fost audiați de tribunal (Guvernul a făcut trimitere, *a contrario*, la Cauza *Ilișescu și Chiforec împotriva României*, nr. 77.364/01, 1 decembrie 2005) și au avut posibilitatea de a supune investigatorul acoperit unui interogatoriu (a se vedea, *a contrario*, *Dănilă împotriva României*, nr. 53.897/00, 8 martie 2007).

Potrivit Guvernului, era suficient ca prima instanță să examineze probele în mod direct.

48. Guvernul a subliniat că, în ceea ce privește originea drogurilor, curtea de apel a clarificat îndoielile, deoarece a stabilit că pachetul a fost dat lui Alex 1 de către al doilea reclamant în schimbul banilor. În plus, Guvernul a afirmat că apărătorii reclamantilor nu au solicitat probe suplimentare în fața curții de apel.

49. De asemenea, Guvernul a afirmat că atât instanțele, cât și procurorii au examinat susținerile reclamantilor cu privire la mijloacele de constrângere din partea agenților de poliție și le-a respins prin pronunțarea de decizii motivate în mod corespunzător.

50. În cele din urmă, Guvernul a argumentat că primul reclamant nu a prezentat o rețetă valabilă pentru metadonă. În orice caz, instanța de apel și cea de recurs i-au răspuns cererii.

b) Reclamantii

51. Primul reclamant a reiterat că a fost informat chiar de la început despre operațiunea sub acoperire și că i s-a solicitat colaborarea la organizarea unui flagrant pentru cel de-al doilea reclamant. Potrivit acestuia, Alex 1 a acționat ca agent provocator și a folosit cele două grame de heroină ca să le însceneze fapta reclamantilor. Acesta a subliniat că instanțele nu au putut să stabilească ce s-a întâmplat cu heroina respectivă. În cele din urmă, el a susținut că a prezentat o autorizație valabilă pentru posesia de metadonă la momentul respectiv.

52. Al doilea reclamant nu și-a prezentat argumentele în termenul stabilit de Curte.

2. Motivarea Curții

53. Curtea observă că, pentru a contesta caracterul echitabil al procesului, reclamantii au prezentat două argumente. În primul rând, aceștia au susținut că au săvârșit infracțiunea numai din cauza intervenției agenților provocatori, primul reclamant pretinzând că a știut despre operațiunea sub acoperire a poliției, iar al doilea reclamant că a acceptat să îl însoțească pe primul reclamant la mașină numai pentru a primi banii concubinei sale. În al doilea rând, aceștia au susținut că, la momentul condamnării lor, curtea de apel nu a efectuat o examinare amănunțită a probelor.

54. Curtea reamintește jurisprudența sa recentă privind art. 6 în care a dezvoltat conceptul de înscenare ca fiind distinct de folosirea tehnicilor legale ale activităților sub acoperire și a reafirmat obligația instanțelor interne de a efectua o examinare atentă a materialului de urmărire penală atunci când un acuzat invocă utilizarea mijloacelor de constrângere din partea agenților de poliție. În acest context, Curtea a stabilit, de asemenea, că funcția sa în temeiul art. 6 § 1 nu este să determine dacă anumite probe au fost obținute în mod nelegal, ci, mai degrabă, să examineze dacă o asemenea „nelegalitate” a avut drept consecință încălcarea altui drept protejat de Convenție; astfel, trebuie să examineze calitatea evaluării de către instanțele interne a pretensei înscenări și să se asigure că acestea au respectat în mod corespunzător drepturile acuzatului la apărare, în special respectarea principiului contradictorialității și de egalitate a armelor [a se vedea *Ramanauskas*, citată anterior, pct. 49—61, *Malininas împotriva Lituaniei*, nr. 10.071/04, pct. 34—35, 1 iulie 2008, și *Bykov împotriva Rusiei* (MC), nr. 4.378/02, pct. 88—93, 10 martie 2009].

55. Pentru a constata dacă agentul de poliție sub acoperire s-a limitat la „investigarea activității infracționale într-un mod în principal pasiv” în prezenta cauză (a se vedea *Ramanauskas*, citată anterior, pct. 55), Curtea ține seama de următoarele considerații. Nimic din trecutul reclamantilor nu a sugerat o predispoziție spre traficul de droguri. Doar faptul că unul dintre ei era un consumator de droguri condamnat (a se vedea pct. 21) nu poate schimba concluzia Curții. Curtea observă că procurorul nu a oferit detalii și nici nu s-a referit la vreo probă obiectivă, cu privire la pretinsul comportament infracțional al reclamantilor, în decizia sa de începere a urmăririi penale. În plus, nu s-a găsit heroină în posesia primului reclamant sau în casa celui de-al doilea reclamant (a se vedea pct. 10—12).

56. De asemenea, Curtea observă că părțile au oferit interpretări diferite ale evenimentelor care au avut loc la 18 noiembrie 2003. Potrivit Guvernului, primul reclamant a acceptat să intermedieze schimbul între investigatorul acoperit, a cărui identitate nu o cunoștea, și al doilea reclamant, iar drogurile găsite în mașina agentului proveneau din schimbul respectiv. Cu toate acestea, pretinzând provocarea din partea poliției,

primul reclamant a declarat că a fost informat cu privire la operațiunea sub acoperire, în timp ce al doilea reclamant a pretins că a fost indus în eroare să accepte banii; ambii reclamânți susțin că cele două grame de heroină găsite de polițiști erau cele care au fost acordate de parchet pentru operațiunea sub acoperire.

57. În lumina acestei controverse și sub rezerva rolului său subsidiar cu privire la interpretarea probelor, Curtea va examina dacă reclamanții au putut să conteste în mod eficient aspectul provocării (a se vedea *Ramanauskas*, pct. 60—61, și *Malininas*, pct. 34, ambele citate anterior).

58. Tribunalul a hotărât că probele obținute de la reclamanți, investigatorul acoperit și martori au confirmat că a existat provocare din partea poliției și, prin urmare, a achitat reclamanții pentru acest motiv.

59. Cu toate acestea, pe baza aceluiași probe, curtea de apel a anulat sentința și i-a condamnat pe reclamanți pentru trafic de droguri. Procedând astfel, curtea de apel nu a audiat persoanele cărora li s-au luat declarații în fața procurorului și a tribunalului. Aceasta a acordat mai multă importanță declarațiilor obținute de procuror și a considerat că declarațiile date în fața instanței nu au fost conforme cu realitatea.

60. Curtea reiterează că, atunci când i se solicită unei curți de apel să examineze cauza în fapt și în drept și să se pronunțe cu privire la aspectul vinovăției sau nevinovăției reclamantului, precum în cazul de față, aceasta nu poate, în ceea ce privește procesul echitabil, să stabilească faptele în mod corespunzător fără o examinare directă a probelor prezentate în persoană de către reclamant, în cazul în care acesta sau aceasta susține că nu a săvârșit fapta presupusă a constitui infracțiune (a se vedea *Dănilă împotriva României*, nr. 53.897/00, pct. 35, 8 martie 2007). În prezenta cauză, curtea de apel nu a examinat nicio probă și nici nu a audiat în mod direct reclamanții cu privire la fondul acuzațiilor; faptul că reclamanții nu au solicitat în mod expres examinarea unor probe suplimentare de către curtea de apel, după cum a subliniat Guvernul, nu împiedică instanța respectivă să ia măsuri pozitive în acest sens (a se vedea *Dănilă*, citată anterior, pct. 41). De asemenea, ultimul cuvânt al reclamanților în fața instanței nu poate fi echivalat cu dreptul acestora de a fi audiați de instanță în timpul procesului (a se vedea *Constantinescu împotriva României*, nr. 28.871/95, pct. 58, CEDO 2000-VIII).

61. În afară de aceasta, sub rezerva faptului că nu poate trece cu vederea că depozițiile unui martor în ședință publică și sub jurământ ar trebui întotdeauna să fie prioritare altor declarații făcute de același martor în cursul urmăririi penale, nici măcar atunci când cele două sunt contradictorii (a se vedea *Doorson împotriva Olandei*, 26 martie 1996, pct. 78, *Culegere* 1996-II), Curtea nu este convinsă de raționamentul sumar al curții de apel pentru a justifica prioritatea acordată declarațiilor obținute de procuror. Curtea observă, în special, că bănuielile nutrite de curtea de apel privind lipsa de onestitate a martorilor nu erau justificate de constatările anchetatorilor în această privință. Faptul că reclamanții au fost audiați de tribunal și au avut posibilitatea de a supune martorii unei confruntări la acel moment al procedurii nu schimbă convingerea Curții în această privință.

62. În cele din urmă, spre deosebire de Guvern, Curtea nu este convinsă de răspunsul pe care autoritățile, în special instanțele, l-au dat acuzațiilor de constrângere din partea poliției (a se vedea *Ramanauskas*, citată anterior, pct. 61). Fie că primul reclamant era sau nu la curent cu acțiunea poliției și fie că al doilea reclamant a fost sau nu indus în eroare să accepte banii, faptele cauzei arată că, dacă nu ar fi existat solicitarea explicită a agentului de a cumpăra droguri, nu ar fi avut loc niciunul dintre evenimentele de la 18 noiembrie.

63. Curtea consideră că curtea de apel nu a examinat în mod corespunzător schimbarea de poziție a primului reclamant, considerând, fără explicații suplimentare, că a refuzat, în fața instanțelor, să admită implicarea sa în traficul de droguri.

64. În concluzie, având în vedere importanța și dificultățile sarcinii investigatorilor, Curtea consideră, ținând seama de considerațiile precedente, că acțiunile ofițerului de poliție sub acoperire și ale colaboratorului acestuia au avut drept consecință determinarea reclamanților să săvârșescă fapta penală pentru care au fost condamnați, depășind simpla investigație pasivă a activității infracționale existente, și că instanțele interne nu au investigat suficient acuzațiile de provocare. Pentru aceste motive, procesul reclamanților a fost privat de caracterul echitabil impus de art. 6 din Convenție.

În consecință, a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție în această privință.

65. În afară de aceasta, Curtea consideră că, în urma concluziei de mai sus, nu este necesar să se mai examineze celelalte capete de cerere.

III. Cu privire la celelalte pretinse încălcări ale Convenției

66. Curtea a examinat celelalte capete de cerere. Cu toate acestea, având în vedere toate elementele de care dispune și în măsura în care este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele invocate, Curtea consideră că acestea nu indică nicio pretinsă încălcare a drepturilor și a libertăților stabilite în Convenție sau în protocoalele la aceasta. În special, al doilea reclamant s-a plâns, în temeiul art. 6 § 1 din Convenție, că, datorită deducerii eronate a arestării sale preventive de către instanțele interne, ar trebui să ispășească un an suplimentar de detenție. Această eroare a fost, de fapt, corectată de Înalta Curte de Casație și Justiție la 14 iulie 2006 (a se vedea pct. 31). În cele din urmă, invocând în esență art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, al doilea reclamant s-a plâns că nu putea să respecte ordinul de confiscare privind cele 1,48 g de heroină, întrucât heroina găsită la 18 noiembrie fusese deja predată investigatorilor și nu deținea alte droguri. Cu toate acestea, Curtea observă că ordinul de confiscare se referea la aceleași droguri care au fost confiscate de polițiști în timpul evenimentelor din 18 noiembrie (a se vedea pct. 30) și că nu au fost luate împotriva reclamanților alte măsuri care să aducă atingere drepturilor patrimoniale ale acestora în sensul art. 1.

67. Rezultă că acest capăt de cerere este în mod vădit nefondat și trebuie respins în sensul art. 35 § 3 și 4 din Convenție.

IV. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

68. Articolul 41 din Convenție prevede:

„În cazul în care Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

69. Primul reclamant a solicitat Curții să stabilească o sumă rezonabilă pentru prejudiciul material și moral.

Al doilea reclamant a solicitat inițial, în cererea introductivă, cu titlu de prejudiciu material, suma de 252.000 euro (EUR) și suma de 300.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral; acesta nu a răspuns solicitării Curții, la 17 iunie 2008, pentru formularea pretențiilor sale în conformitate cu art. 60 din Regulamentul Curții. După ce au expirat termenele stabilite pentru introducerea cererilor de satisfacție echitabilă și după ce reclamantul a fost avertizat că solicitarea sa ar putea fi respinsă, acesta a informat Curtea că își menținea pretențiile inițiale.

70. Guvernul a susținut că solicitarea primului reclamant pentru prejudiciul material ar trebui respinsă, întrucât acesta nu a adus probe cu privire la prejudiciul suferit.

Cu privire la pretențiile celui de-al doilea reclamant, Guvernul a considerat că acestea ar trebui respinse, întrucât nu le-a prezentat în conformitate cu art. 60 din Regulamentul Curții. Guvernul a făcut trimitere la *Nițescu împotriva României* (nr. 26.763/03, pct. 48, 21 aprilie 2009). În plus, acesta a susținut că sumele solicitate pentru pretinsul prejudiciu material erau excesive și nejustificate și că nu există nicio legătură de cauzalitate între aceste sume și actele autorităților.

De asemenea, Guvernul consideră că o eventuală constatare a încălcării ar putea constitui, în sine, o reparație suficientă a prejudiciului moral pretins de reclamant.

71. Curtea nu identifică nicio legătură de cauzalitate între încălcarea constatată și prejudiciul material pretins de către primul reclamant; prin urmare, respinge acest capăt de cerere.

Pe de altă parte, acordă primului reclamant 10.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

72. În cele din urmă, Curtea observă că al doilea reclamant, care a fost reprezentat de avocat, nu a respectat condițiile pentru prezentarea pretențiilor și nici nu a prezentat o justificare rezonabilă pentru nerespectarea termenelor. Prin urmare, Curtea îi respinge acestuia toate capetele de cerere.

B. Cheltuieli de judecată

73. Reclamantii nu au solicitat rambursarea cheltuielilor de judecată.

C. Dobânzi moratorii

74. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzilor moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA,

1. decide să conexeze cererile;

2. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 6 (echitatea procedurii penale și prezumția de nevinovăție) și inadmisibilă pentru celelalte capete de cerere;

3. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție ca urmare a utilizării mijloacelor de constrângere din partea poliției și a lipsei investigării acestui aspect de către autoritățile interne;

4. hotărăște că nu este necesar să se examineze celelalte capete de cerere în temeiul art. 6 din Convenție;

5. hotărăște:

a) ca statul pârât să îi plătească primului reclamant, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, suma de 10.000 EUR (zece mii euro) pentru prejudiciul moral, plus orice sumă care ar putea fi datorată cu titlu de impozit, ce vor fi convertite în moneda statului pârât la cursul de schimb valabil la data plății;

b) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, valabilă în această perioadă și majorată cu 3 puncte procentuale;

6. respinge cererea de reparație echitabilă pentru restul pretențiilor.

Întocmită în limba engleză, apoi comunicată în scris, la data de 29 septembrie 2009, în conformitate cu art. 77 § 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Josep Casadevall,
președinte

Stanley Naismith
grefier adjuncț

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 441552